

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

ПОРТРЕТ ЗБЛИЗЬКА В РІЗНИХ ІНТЕР'ЄРАХ

Нові новели

Подвійна

Богдан МЕЛЬНИЧУК

помста.

Колаж Євгена УДІНА

Студентський варіант

ПОДВІЙНА ПОМСТА. СТУДЕНТСЬКИЙ ВАРІАНТ

I.

Сходами піднімався хтось чужий. Вони раз у раз поскрипували під вагою тіла, але ці звуки були мені незнайомими: так не ходять ні мої співмешканці у голуб'ятні, як ми називали мансарду в приватному будинку на околиці Львова, ні хазяйка цього дому. Сухе дерево вишмугляних за більш як півстоліття сходинок ще не відчувало таких ніг, тож озивалося по-особливому: чи то зойками, коли кілька кроків були швидкими, чи постогнуванням, коли вони спо-

вільнювалися. «Мабуть, хтось вагається, йти чи повернутися», — подумав я.

За дверима зашаруділо, либонь, рука намацувала ручку, в напівтемряві горища це вдалося не відразу, потім скрипнули ще австрійські завіси, і на порозі помешкання постала... Людка. І досі я пам'ятаю її кавового кольору невисокі чобітки, котрі не ховали струнких повненьких ніжок, а навпаки, підкресливали їхню звабливість, світлокоричневу штучну дублянку з білими вилогами, — останній писк львівсько-галицької моди, синій беретик, навскоси насунутий на темне волосся, і великі очі кольору води у ставку в передгроззя. Цього разу я не міг прочитати, що таїлось у їхній глибині.

А Людка мовчала, навіть не привітавшись. Поглядом мандрувала кудись мимо мене, до двох малесеньких віконець на протилежній стіні, наполовину закладених книжками. Те, як вона покусувала персохлі губи і важко дихала, видавало хвилювання. Мій здогад підтвердили її тремтячі пальці, котрими вона взялася розстібати гудзики дублянки. Я допоміг їй зняти і поклав навдивовижу легеньку кожушину на ліжко. Поруч лягли синій шарф і беретик, на котрому ще не встигли розтанути сніжинки з березневого неба.

Але на цьому роздягання не закінчилось. Очі мої полізли на лоба, коли Людка ковзнула рукою, як по клавішах її улюбленого піаніно, по гудзичках

Бабине літо «Кривенької»

Богдан МЕЛЬНИЧУК

Колаж Євгена УЛІНА

Качечки

БАБИНЕ ЛІТО КРИВЕНЬКОЇ КАЧЕЧКИ

Вичікувала за густими, ледь притрушеними позолотою вишеньками.

Зачувши джеркотіння двигуна Михайлової легківки (цей звук упізнала б із сотень схожих!), ступила на дорогу, дивлячись зумисне в протилежний од машини бік.

Завищали гальма.

— Ти що, Ганю?! — в'юном вишмигнув із старенької «Ниви» Михайло. Попід очима — темні кола. Та й усе обличчя зчорніле. Чи то від пилюки, бо на дощ ніяк не збереться, хоча восени його ніколи не бракувало. Чи ще відтоді, як овдовів, коли

повагалась, осмислюючи, що сталося, а потім об-
смикнула кофтину, котра туго обтягала груди.

— Доведеться мені виручати вас, пане Андрію.
Де тут ванна? До речі, в отій вашій книжці написано,
що ви першого дня можете зізнатись у коханні новій
знайомій... Віскі ще залишилося?

Березень 2012.

Зміст

Подвійна помста. Студентський варіант	5
Березневі коти.	25
Пандар, пан Дар....	33
Найскладніший кросворд	41
Портрет зблизька в різних інтер'єрах	57
Чого не видно	75
Бабине літо Кривенької Качечки.	87
Туман і родимка	95
В облозі	105
Гальма для двох, або «Тбілісі» над ставом.	113
Великий і малий.	121
Заклинання від ревнощів	125
П'ятеро на тлі снігу. І пес	131
Хто до чого надається	137
Зливали на воду віск, або Смерть по смерті	141
Двірничка і професор	153
Розкаяння під знаком карлика	159
Із циклу «Новелинки»	169
1. Собаки голосно не плачуть	169
2. Не дочекалися	171
3. Поет і голуби	172
Третій — не зайвий...	175
Дисертація із сексуальним ухилом.	183
Як чужий «коровай» мені боком виліз	191
Пахом, Савета й ості	199
Дві натурниці.	209